

اخبار

عقب‌ماندگی احیای دریاچه ارومیه به دلیل کمبود اعتبارات

مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه وضعیت اعتبارات دریاچه ارومیه با انتقاد از تامین نشدن اعتبارات مورد نیاز ستاد احیای دریاچه ارومیه گفت: این ستاد به دلیل کمبود اعتبار از برنامه‌های خود عقب افتاده است.

به گزارش ایسنا، مسعود تجریشی با اشاره به وضعیت نامناسب پرداخت اعتبارات ستاد احیای دریاچه ارومیه اظهار کرد: برای تثبیت وضعیت دریاچه ارومیه - که قرار بود در مدت سه سال انجام شود - کلیه اقدامات با بودجه دو سال صورت گرفت و خوشبختانه کار تثبیت به خوبی انجام شد. وی ادامه داد: ستاد احیای دریاچه ارومیه برای عملیات «احیایی» دریاچه ارومیه تاکنون ۴۰۰ میلیارد تومان دریافت کرده است البته مبلغ ۸۰۰ میلیارد تومان تخصیص سال ۹۵ برای احیای دریاچه ارومیه بود که در پایان سال ۹۶، صرفاً نصف آن پرداخت شد.

مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه افزود: در سال ۹۶ هم هیچ بودجه‌ای برای ستاد احیای دریاچه ارومیه در نظر گرفته نشد همچنین تاکنون از محل ماده ۱۰ و ۱۲ دولت، تنها حدود ۲۰۰۰ میلیارد تومان به ستاد احیای دریاچه ارومیه داده شده است.

به همین علت هم از برنامه عقب هستیم. تجریشی با اشاره به اجرا نشدن برخی پروژه‌های ابرسانی به دریاچه ارومیه گفت: برای مثال پروژه تصفیه پساب و فاضلاب‌ها به‌خوبی اجرا نشده است و از مجموع ۱۳ پروژه تصفیه آب و انتقال آب به دریاچه ارومیه تنها دو پروژه تبریز و ارومیه در حال اجراست و به احتمال قوی تا پایان سال جاری تکمیل می‌شود و از این مسیر، آب به دریاچه ارومیه می‌رسد بنابراین بیشترین ضررها برای پروژه‌هایی بود که می‌توانستیم با عملیاتی کردن آن، آبی را به دریاچه ارومیه برسانیم که به دلیل نبود اعتبارات موفق به اجرای آن‌ها نشدیم. مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه در پایان تأکید کرد: در این مدت تلاش کرده‌ایم که با وضعیت موجود اعتبارات کنار بیاوریم و با مدیریت درست، کارهای احیای دریاچه ارومیه را پیش ببریم و پروژه‌هایی که به پول کمتری نیاز داشتند را اجرا کنیم. خوشبختانه در امور پایش، کنترل گرد و غبار، تصفیه فاضلاب در دو پروژه تبریز و ارومیه عملکرد خوبی داشته‌ایم.

رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری:

سفر خارجی ایرانی‌ها ۸.۶ درصد کمتر شد

رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری اعلام کرد: سفر ایرانی‌ها به خارج از کشور در چهار ماه نخست امسال ۸.۶ درصد کاهش داشته است.

به گزارش ایسنا، علی‌اصغر مونسان بدون آن اشاره کند، گفت: براساس آمار مربوط به چهار ماه نخست سال، از ابتدای فروردین تا تیر ماه، تعداد گردشگر خروجی ۸.۶ درصد کاهش داشته که این امر صرفه اقتصادی خوبی برای کشور ایجاد کرده است. کاهش سفر در این ماه‌ها همزمان با افزایش نرخ عوارض خروج، اجرای سیاست‌هایی درباره ارز مسافرتی، کاهش ارزش ریال در برابر ارزهای رایج همچون یورو و دلار، افزایش نرخ بلیت هواپیما و گرانی سفر خارجی تحت تأثیر این عوامل بوده است. گزارش افت سفر خارجی ایرانی‌ها از سوی رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری درحالی داده شد که در زمان پرداخت ارز مسافرتی به نرخ دولتی، بارها بانک مرکزی، نمایندگان مجلس و کارشناسان اقتصادی با آماریایی تخمینی نسبت به افزایش این سفرها تحت تأثیر سیاست‌های ارزی، انتقاد کرده بودند.

«ابتکار» از سرنوشت یکی از قدیمی ترین سینماهای پایتخت گزارش می دهد

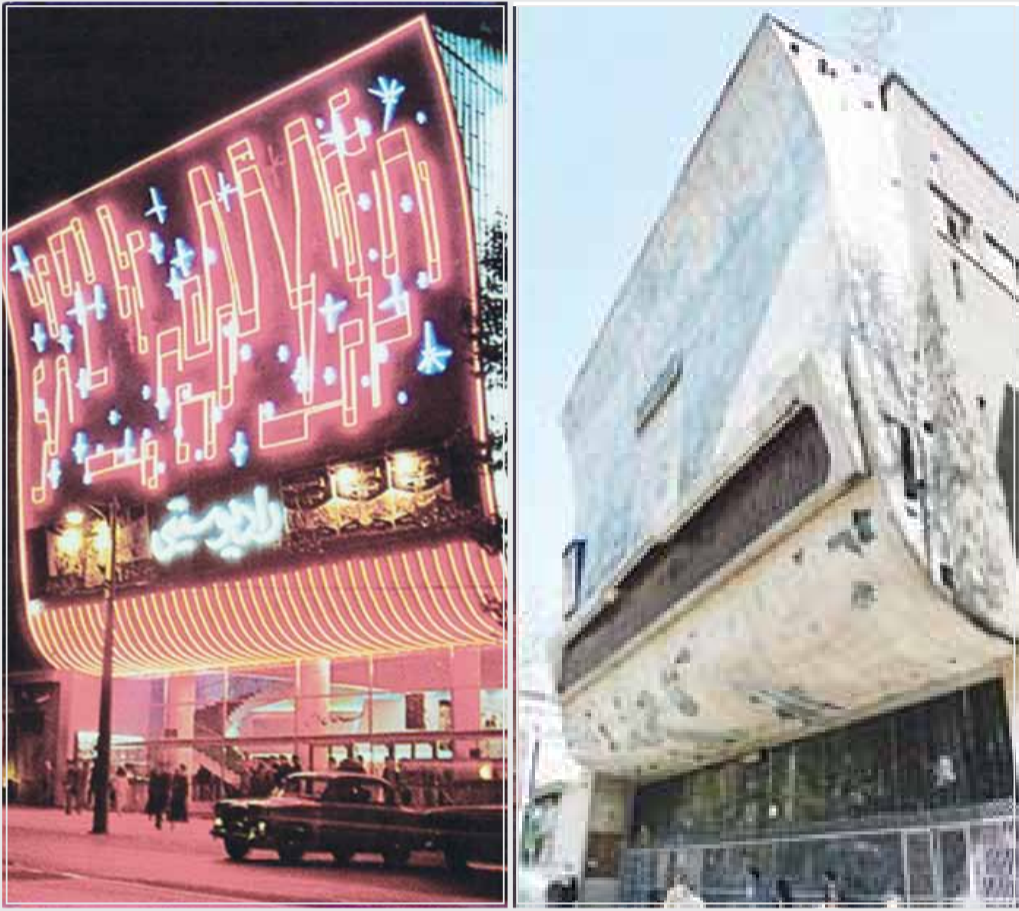
تهران، سررشت، «رادئوسیتی»

زهراداستانی

Dastani2000@gmail.com

جای نئون‌های ستاره‌ها هنوز روی انحنای سردرش باقی است و شره‌های رنگی که سال‌ها بعد روی نئون‌های مانده را سفید کرده، بر شیشه‌های چرکمردهداش پیداست. حصاری آهنی دور تا دورش را گرفته؛ ماننده همان ماری که به دور جامی پیچیده و گوشه‌های از سردریش جا خوش کرده. از جاه و جیروتش در عکس‌های قدیمی تنها ساختمانی بی‌رنگ و روح مانده که موش‌ها ساکنانش هستند و معتادان و گاه اعیان کنجکاوی که از شیشه‌های شکسته سرکی به داخل می‌کشند، مهمان آن.

سرنوشت

سینما

رادئوسیتی پس

از ثبت ملی آن

هنوز مشخص

نیست. اهالی

محل می گویند

آقای محتشمی

اولین صاحب

سینما به دنبال

بازپس گیری آن

است

مصادره‌ای دردرس زیاد دارد.»

چه سرنوشتی در انتظار سینما است؟

اهالی هنوز خبری از ثبت ملی سینما ندارند. فرهاد نظری، مدیر کل ثبت آثار و حفظ و احیاء میراث معنوی و طبیعی به «ابتکار» می‌گوید: همان طور که علی‌اصغر مونسان، رئیس سازمان میراث فرهنگی مراتب ثبت ملی آن را به استانداری تهران ابلاغ کرد این ساختمان اکنون به ثبت ملی رسیده و دیگر کسی حق تخریب این بنا را ندارد. اما بنگاهدار جوان خیابان ولیعصر که برای سرنوشت زمین عریض و طویل سینما ابراز تأسف می‌کند، می‌گوید: «حیف این ملک نیست که لانه موش و گربه‌ها شده. نزدیک ۲ هزار متر است که قیمت هر متر آن در بدترین حالت ۱۵۰ میلیون است. قبل از عید آقایی به بنگاه مراجعه کرد و درباره سینمای متروکه سر خیابان گیلان پرس‌وجو می‌کرد. می‌گفت پیمان کار است و با بنیاد مستضعفان به توافق رسیده که سینما را بکوبد و یک مجتمع تجاری به جایش بسازد که پایشش تجاری باشد، با ۶ طبقه اداری و دو سالن سینما در آخرین طبقه. تا ۵-۶ ماه آینده هم کار ساخت و ساز و کوبیدن بنا را آغاز می‌کنم.»

اینجا باید سینما بماند

ساختمان متروکه نبش خیابان گیلان گرچه حالا اسمی ندارد اما هنوز میان قدیمی‌ترها به رادئوسیتی معروف است. با اینکه هنوز مشخص نیست دست سرنوشت چه مسیری را برای آن مقدر می‌کند، اما اهالی دلشان می‌خواهد این ساختمان همچنان رادئوسیتی بماند. «علی آقا» می‌گوید: «هر کسی از اینجا رد می‌شود و چشمش به سینما می‌خورد یادش بخیری می‌گردد و می‌رود. اینجا باید سینما بماند. بهترین مکان است و هنوز هم است به رادئوسیتی معروف است.

کار این سینما را یکسره کرده بودند.»

آن طور که منابع اینترنتی می‌گویند در سال ۱۳۸۸ مقرر شده تا سینما رادئوسیتی توسط شهرداری تهران بازسازی شود و به نام «مجمع فرهنگی سوم خرداد» نامگذاری شود. این مجتمع که قرار بوده مکانی برای علاقه‌مندان به فرهنگ دفاع مقدس باشد شامل سه سالن و یک کتابفروشی می‌شد اما آن طور که «علی آقا» و همکارانش می‌گویند: «قرار بود سینما و ساختمان کناری را با هم ادغام کنند تا این مکان تبدیل به پاساژی چند طبقه شود.» او می‌گوید: «همان سال‌های ۸۸ بود آمدند تابلو را زدند. گفتند تا ۲۰ روز دیگر کار تمام است. بعد از ۲۰ روز دیگر از آنها خبری نشد. مغازه‌هایی کنار دستش را هم آلاخون و بالاخون کردند. هنوز درشان تخته است. خرابه شدند، فقط یک مرد و زن سراپدار این بخش هستند. از خانه کنار دست سینما و دو مغازه نگهداری می‌کنند.»

صاحب سینما به دنبال امور برگرداندن ملک

یک کلاغ و چل کلاغ درباره برگشت صاحب سینما بسیار است. یکی می‌گوید زنی پیگیر کار سینما بوده، چند باری آمده و رفته، شاید نوه آقای محتشمی باشد. دیگری چیز دیگری می‌گوید اما همه آمدن صاحب پی مالش را تأیید می‌کنند. صاحب قدیمی‌ترین بنگاه خیابان ولیعصر که پیرمردی ۷۰ ساله است می‌گوید: «آن موقع که من اینجا آمدن شما هنوز به دنیا نیامده بودید. اینجا سالن سینما بود که صاحبش آقای محتشمی نامی بود. با پایان بگیر و ببندهای انقلاب اموال او مصادره شد. بعد سینما را جمع کردن و بنیاد گرفت و داروخانه شد. ۷ یا ۸ سال پیش بود که من زنگ زد و گفت که من به ایران آمدم و دنبال امور برگرداندن ملک هستم. اما من از آنجایی که ملک مصادره‌ای بود پیگیری‌اش نشدم. آخر زمین‌های

رادئوسیتی جاودانه

سرگذشت هر ساختمانی را صاحبانش رقم می‌زنند. آنهایی که می‌آیند، می‌روند، می‌فروشند و می‌خرند، شاید بکوبند و دوباره بسازند. سرگذشت رادئوسیتی و صاحبانش طولانی و گاهی ضد و نقیض است. «علی آقا»، املاکی جوان محل و قدیمی‌ترین بنگاهدار خیابان ولیعصر که کمی آن طرف‌تر از سینما بنگاه املاک دارد همه با هم یک نفر را اولیه صاحب رادئوسیتی می‌دانند. علی آقا می‌گوید: «صاحبش آقای محتشمی نامی بود. دو تا سینما داشت. یکی رادئو سیتی و دیگری گلدن‌سیتی که امروز به سینما فلسطین تغییر نام داده است.» او می‌گوید: «سینما بعد از انقلاب مصادره شد، کمی بعد داروخانه شد، داروخانه تعطیل شد و دوباره عزم کردند که آن را تبدیل به یک مجتمع تجاری کنند. مغازه کامپیوتری و نانوایی کنارش را هم خریدند. قرار شد با سینما یکی شوند و بعد از تخریب به یک پاساژ تبدیل شوند. مهندسانش می‌آمدند و می‌رفتند. آن زمان می‌گفتند قرار است ۲۰ روز دیگر کار کوبیدن تمام و کار ساخت و ساز آغاز شود. از آن زمان ۱۰ سال می‌گذرد و این سینما هنوز با برجا است.»

به دنبال صاحب سینما

«رادئوسیتی پرازنده‌اش است.» این را «علی آقا» می‌گوید که معتقد است هر کاری هم کنند این ساختمان سینما باقی می‌ماند. می‌گوید: «خواهان زیاد دارد ولی صاحب اصلیش در دادگاه لاهه شکایت کرده و درحالی باز پس گیری سینما است.» از او می‌پرسم این را از کجا می‌دانم؟ می‌گوید: «از همین افرادی که آمدند و رفتند شنیدم. سند تأییدش هم همین است که تا به حال تخریبش نکرده‌اند.» بعد با قاطعیت می‌گوید: «اگر دست نهداها و سازمان‌ها بود که تا به حال آمده بودند و محکم‌تر.»

روزگار بر آن جغاهای بسیار کرده، سرخی گلگون چهره‌اش به سفیدی چرکمردهای بدل شده که دیگر جذابیتهای برای رهگذران ندارد. رهگذرانی که روزگاری محو تماشای زیبایی آن می‌شدند. گاهی آرزوی کار کردن در آن را در سر می‌پروراندند و گاهی فقط به تماشای تصاویر خیره‌کننده‌ای که روی پرده نقش می‌بست بسنده می‌کردند. یکی می‌شد «علی آقا» که نوجوانیش را در همین رادئوسیتی سر کرده؛ البته امروز شوفر تاکسی است، راننده یک تاکسی زرد رنگ که در ایستگاه تاکسی زیر سایه رادئوسیتی چرت می‌زند یا مشغول گپ و گفت با همکارانش است. هنوز هم وقتی از این سینما حرف می‌زند شور و هیجان یک نوجوان ۱۵ ساله را دارد. می‌گوید: «قبل از اینکه در سینما مشغول کار شوم از جلویش رد می‌شدم و موتورهایی که پشت ویتترین سینما به خط شده بودند جلب توجه می‌کردند. ۳ تا موتور هزار سوزوکی، ۳ تا مینی‌۸۰ هوندا و ۳ تا موتور ۱۲۵ سی‌سی همین‌جا گذاشته شده بودند؛ دقیقاً اینجا پشت ویتترین بلیت فروشی سینما.» به ویتترین خاک خرده سینما که پشت زرده‌های آهنی گرفتار است، اشاره می‌کند و می‌گوید: «پشت هر بلیت کنار شماره صندلی یک عدد طلایی بود که هر کسی که بلیت می‌خرید و به سینما می‌آمد در قرعه‌کشی سینما شرکت می‌کرد. قرعه‌کشی واقعی بود نه از این قرعه‌کشی‌های دروغی.»

امروز از اهالی و همسایه‌های رادئوسیتی دیگر کمتر کسی باقی مانده که روزهای خوش این سینمای قدیمی را به خاطر داشته باشد. اغلب مغازه‌ها به جوانانی واگذار شده که خاطره‌ای با این سینمای مدرن دهه ۴۰ ایران جز یک ساختمان متروکه، نبش خیابان گیلان ندارند. سابقه‌دارترین مغازه‌دار دکانش را ۲۵ سال پیش از فرد دیگری خریداری کرده و نه اهل این محله است و نه از گذشته رادئوسیتی چیزی می‌داند. فقط همین «علی آقا»ی شوفر تنها کسی است که می‌تواند چهره قدیمی و نو نوار این سینما را به یاد بیاورد و از زمان اکران فیلم «الو استوری» و صاحب این سینما بگوید.

«علی آقا» هنوز هم سر و زبان خوبی دارد، با همه خوب گرم می‌گیرد و خوب خاطره تعریف می‌کند. ویژگی‌ای که در نوجوانی او را در بخش روابط عمومی سینما رادئوسیتی و بعد در سینما دبانا یا سپیده امروزی پا گیر می‌کند اما کراوات زدن مانع ادامه کار او می‌شود تا از درآوردن خرج تحصیلش باز نماند تا شاید مسیر زندگی او را پشتمان فرمان تاکسی بنشانند.

روزگاری پر فراز و نشیب رادئوسیتی؛ از شکوه تا خانه معتادان

رادئوسیتی ۶۰ ساله خیابان ولیعصر دیگر شکوه سابقش را ندارد. سینما برای «علی آقا» یادآور خاطرات خوش نوجوانی است اما برای نوجوانان امروز تنها ساختمان کهنه است که حتی تصورش را نمی‌کنند جزوی از میراث فرهنگی باشد. کمتر کسی از رهگذران حتی «علی آقا»ی شوفر و سایر رانندگان تاکسی از ثبت ملی این ساختمان خبر ندارند. ساختمانی که حیدر غیایی از پیشگامان معماری مدرن ایران نمای ورودیش را به سبک گوگی طراحی کرد و در طراحی آن از فرم‌های منحنی و مستقیم استفاده کرد و چراغ‌های نئون قرمز رنگی بر روی نمای بیرونی ساختمان این سینما نصب کرد تا شب‌های تهران را به سبک شب‌های راکفلر سنتر نیویورک روشن کند. اما چه کسی فکر می‌کرد پربیننده‌ترین سینمای دهه ۴۰ ایران حالا به مکانی مخروبه تبدیل شود که مهمانانش موش‌ها، گربه‌ها و معتادان گذری باشد. «علی آقا» می‌گوید: «همین چند ماه پیش بود که چند معتاد قفل زرده‌های آهنی را شکسته بودند و شب‌ها داخل سینما می‌خوابیدند تا اینکه کسبه با شهرداری تماس گرفتند و آنها هم آمدند و دوباره جوش‌ها را بیشتر کردند و زردها را محکم‌تر.»

گردشگری منبع ارز آوری بدون نفت در زمان تحریم است

رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران گفت: یکی از حوزه‌هایی که در دولت هم به آن توجه شده است، ارتقای جایگاه گردشگری و حضور گردشگران در داخل کشور است که می‌تواند موجب رونق صنایع دستی شود و ضمن اشتغالزایی، منبع ارزآوری در شرایط تحریم باشد.

به گزارش ایرنا، محمدجواد حق‌شناس در نهمین اجلاس شورای عالی استان‌ها افزود: در دوره تحریم یکی از حوزه‌های جدی که می‌تواند در حل و فصل بخش زیادی از موضوع اشتغال و درآمدزایی برای کشور نقش آفرین باشد، حوزه گردشگری و میراث فرهنگی است و می‌تواند بدون تکیه بر دلارهای نفتی، خود منبع بزرگی برای تامین نیازهای کشور و ارزآوری باشد. او افزود: امروز کشور ما در معرض ناچوانمردانه ترین تحریم‌های دشمن بزرگ و قارآن آن در منطقه قرار دارد و مردم کشور در روزگار بسیار سختی قرار دارند ضمن اینکه همه باید تلاش کنیم از این معبر سخت با آرامش، تلاش و کوشش و امید بگذریم، قطعاً تدبیر، عقلانیت، اندیشه درست و کوشش فراوان مهمترین ابزارها و راهکارها به شمار می‌آید.

آلودگی هوا عامل مرگ ۴۰۰ هزار نفر در اروپا

افزایش بی‌رویه آلودگی هوا در قاره اروپا به یک بحران برای اعضای این اتحادیه تبدیل شده است، به طوری که تاکنون ۴۰۰ هزار نفر بر اثر آلودگی هوا جان خود را از دست داده‌اند. به گزارش روزنامه گاردین، بنا بر اعلام دادگاه ممیزی اتحادیه اروپا، آلودگی هوا در قاره اروپا مهم‌ترین خطر زیست محیطی برای سلامت عمومی محسوب می‌شود. اما تاکنون دولت‌ها برای مقابله با این بحران اقدام جدی انجام ندهاند و اقدامات آن‌ها به اندازه انتظارات نبوده است. محدودیت‌ها و معیارهای آلودگی هوا در اروپا بسیار پایین‌تر از معیارهای سازمان بهداشت جهانی است. به علاوه اغلب کشورهای عضو اتحادیه اروپا نیز طبق این معیارها عمل نمی‌کنند. میزان آلودگی هوا در این قاره به قدری است که ۴۰۰ هزار نفر بر اثر آلودگی هوا و استشمام هوای سمی در اروپا جان خود را از دست دادند. براساس گزارشات، بیشترین میزان آلودگی محیطی متعلق به انگلستان است. به طوری که ۴۰ هزار نفر از این تعداد اهل بریتانیا بوده‌اند. این در حالی است که دولت انگلیس از سال ۲۰۱۰ تاکنون معیارهای کیفیت هوا در اتحادیه اروپا را نقض کرده است.

احتمال حذف ایران از نمایشگاه گردشگری جاتا ۲۰۱۹

نماینده اطلاع‌رسانی گردشگری ایران در ژاپن از احتمال حذف کشورمان از نمایشگاه گردشگری جاتا در سال ۲۰۱۹ به دلیل تحریم‌ها خبر داد و گفت: امسال هم با محدودیت‌هایی برای شرکت در نمایشگاه مواجه شدیم. به گزارش مهر، سید عباسعلی امامیه گفت: امسال مسئولان نمایشگاه گردشگری جاتا در ژاپن گفتند که چون تا قبل از ۸ می ۲۰۱۸ ثبت نام برای حضور ایران در نمایشگاه انجام شده می‌توانیم در این نمایشگاه شرکت کنیم با این وجود شرایط سختی را اعمال کرده‌اند. وی افزود: به عنوان مثال گفته‌اند که باید مبدا و مقصد پولتان را مشخص کنید همین موضوع مشکلاتی را برای ما به وجود آورد و زمان را نیز برای انجام برخی از کارها از دست دادیم. بنابراین احتمال دارد سال آینده نتوانیم در این نمایشگاه حضور پیدا کنیم چون بانک های ژاپنی که با آمریکا کار می‌کنند، می‌گویند هر کاری که در راستای تبلیغ ایران باشد را نباید انجام دهند و نمی‌توانند پولی جابجا کنند. امامیه ادامه داد: ایران از نظر تبادلات مالی زیر ذره‌بین است و بانک‌های ژاپن نیز با مسئولان نمایشگاه جاتا در ارتباط هستند.

ثبت ۱۰ اثر ایران در فهرست جهانی میراث مستند

مدیرکل دفتر ثبت آثار سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری از ثبت ۱۰ اثر ایران در فهرست جهانی میراث مستند خبر داد. به گزارش ایسنا، فرهاد نظری در حاشیه کارگاه آموزشی حافظه جهانی در جمع خبرنگاران اظهار کرد: در مقوله میراث مستند می‌حافظه جهانی تا به حال نزدیک به ۶۰ اثر در فهرست ملی، ۵ مورد در لیست منطقه‌ای آسیا-اقیانوسیه و ۱۰ اثر در فهرست جهانی ثبت شده‌اند که جهانی‌ها به معنای این است که جزو آثار بشری محسوب شده و به قوم و کشور خاصی مربوط نمی‌شوند. نظری اظهار کرد: این آثار میراث فکری کل بشریت است و شامل اثرهایی مانند شاهنامه فردوسی، ذخیره خوارزمشاهی، پنج گنج نظامی، کلیات سعدی، التفهیم ابوریحان و ... می‌شوند که خوشبختانه آنها را در آرشيو خود داریم و ایران از این حیث به خاطر تاثیرگذاری و جایگاهی که در دنیا دارد، داشته‌هایش بسیار زیاد است.